



V dvorani na Šentjakobskem trgu je bila včeraj ob 19. uri svečana otvoritev Mestnega lutkovnega gledališča. V prisotnosti predstavnikov oblasti in kulturnih ustanov je novo gledališče izročil mlademu rodu poveljenik za rmanost in kulturo pri MLO tov. Zvone Miklavčič. — Mestno lutkovno gledališče je pričelo svojo prvo sezono z »Martinom Krpanom«, ki ga je po Franu Levstiku drammatiziral član gledališča tov. Jože Šorn.

Lutkovne predstave bodo redno v torekih ob 17., v četrtekih ob 20. (za odrasle), ob sobotah ob 17. ter ob nedeljah ob 10. dopoldne.

LP 22. APR. 1950

OPAZKE O MESTNEM GLEDALIŠČU LUTK V LJUBLJANI

Mestno gledališče lutk, ki se je to leto uveljavilo z Levstik-Šornovo igro »Martin Krpan«, je za zdaj zaključilo svoje delo. Prizadevanje požrtvovalnih ljudi okrog tega gledališča zasluži vse priznanje. Prav gotovo letošnji »Martin Krpan« še dolgo ne predstavlja »zadnje besede« tega gledališča. Ze sama drammatizacija »Martina Krpana« doslej še ni nikomur uspela popolnoma zadovoljivo. Mogoče bi lahko vprav lutkovni oder lahko osredotočil spor najprej n. pr. okrog soli, nato okrog podrtje lipe in tako — s čisto lutkarske strani — pokazal razliko med zdravim ljudskim smislom za vrednost predmetov in med ozkostjo in cesarsko birokracijo. Prav predmeti so v »Martinu Krpanu« silno zgovorni (sol, vreče, sekira, lipa, kij itd.) in nemajhno vlogo ima sloveča Krpanova kobilica, ki pa je v omenjenih predstavah prišla prav lepo do izraza. Vsekakor bi verjetno ob zgovornosti takih navideznih malenkosti »Krpanov lik« pridobil. Tako, kakor je zdaj, je ostal še takorekoč v vseh drammatizacijah junaški, pa vendar sorazmerno neplastičen in celo do neke mere pasiven.

Omenjenim nedostatom se tudi Šornova drammatizacija ni čisto ognila. Lahko bi tudi razpravljali o medsebojnem razmerju posameznih oseb, ki pri lutkah ne sme prekoračiti neke srednje mere, in o inscenciji, ki bi bila lahko cesarski dvor prikazala najbrže z neznatnimi sredstvi precej bolj sijajno in o sami predstavi, ki je imela vsekakor predolge pavze.

Vendar se pa mestno gledališče okorišča z vsemi izkušnjami, zdaj celo temeljito preureja oder. Vsekakor je samo mestno lutkovno gledališče nova in dragocena pridobitev mesta Ljubljane. Moči, ki jih ima in prizadevnost te nove in v javnosti še premalo opažene ustanove so porok, da bo tehtno prispevalo k nadaljnjemu razvoju slovenskega lutkarstva, ki mu je tudi v sami Ljubljani vojna prizadela občutno škodo.

B. R.

OBZORNIK
1950/št 6-7